

retten, og hvilket Brud paa Kontraktfriheden det vilde være o. s. v. Jeg tvivler ikke derom. Jeg skal senere, haaber jeg, kunne faae Leilighed i disse Dage til at læse Forhandlingerne om Loven igjennem.

Saa, jeg skal ikke opholde mig længere ved Lovforslaget; jeg tror, at det, selv om det ikke bliver til Lov i Aar, vil komme igjen til næste Aar, og det vil blive ved at banke paa Døren, indtil det faaer Lov til at komme ind og bliver en mere velset Gæst, og jeg tror, at det ogsaa vil være i konservativ Interesse at vise sig noget mere imødekommende med Henhyn til de Formaal, som dette Lovforslag omhandler.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Dette Forslag er jo en gammel Bekendt og der har ikke for mig været nogen særlig Anledning til at gaa nærmere ind paa det, idet jeg i Fjor havde Leilighed til at indtage min Stilling til det — i ethvert Tilfælde saaledes som det laa for den Gang, kan jeg sige. Jeg kan ikke se, at de Forandringer, som i Aar ere foretagne, og som det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen) rørte nærmere ved, men som jeg ikke skal komme videre ind paa, have kunnet bevirke, at man skulde stille sig væsentlig anderledes til dette Forslag end til det Forslag, som var forelagt i Fjor. Men det kan jo være rigtigt at tage under Overveelse, om Forslaget ikke er omformet saaledes, at der kan være Grund til at stille sig anderledes til det til Syvende og sidst. Jeg opfatter de Bestemmelser, som nu staa i Forslaget om længere Leiemaal, som værende væsentligt de samme som de, der stode om Fæste, hvad ogsaa det ærede kongevalgte Medlem var enig i, og jeg kan da ikke se, at de Indbendinger, som gjordes mod Indførelse af Fæstetvang ved Husmandslokker, kunne siges at være afkræftede og altsaa ikke komme til at gjælde, naar der er Tale om at gaa til et længere Leiemaal, af den Bestaaenhed, som der her foreslaas, altsaa dog til en Ewangsbestemmelse, som er lidet paa sin Plads. — Jeg vil blot i Tilslutning til, hvad det ærede kongevalgte Medlem nævnte, sige, at hvis der var oplyst faktisk eksisterende Ulemper i større Omfang, vilde det ganske sikkert for mig have været en Spore til at gaa til en speciel Undersøgelse af hele dette Forhold; det vilde have været en hel anden Ting. Men nu vide jo ærede Medlemmer, som kjende mine Udtalelser ifjor, at et bestemt Forhold, som var fremdraget, nemlig med Henhyn til Ballø, fik jeg Leilighed til at analysere, fordi et æret Medlem af Folkethinget var saa god at nævne det specielt, og det viste sig da, at der der ikke var no-

gen Grund til Dabel, tværtimod. I Aar er der fremdraget et andet Forhold paa et andet Sted her i Landet, nemlig paa Samsø, hvor der findes et betydeligt Antal Fæstehusmænd. Jeg hørte efter, hvad der blev sagt i Folkethinget, og skjøndt jeg ikke er ganske sikker paa, om jeg har opfattet det rigtigt, synes det for mig, som om der kun blev sagt, at det og det kan ske, men der blev, saavidt jeg hørte, ikke sagt, at det og det er sket. Der blev sagt, at den og den Ubillighed kunde finde Sted, men der blev ikke sagt, at det var sket i det enkelte Tilfælde, end sige, at det var Reglen. Hvis dette var blevet paastaet, saa vilde der unægtelig have været Grund for mig til at stille mig paa en ganske anden Maade, saa vilde der have været Opfordring til at undersøge Forholdene nærmere, til at skaffe sig Visshed om, hvorledes Forholdene ere; men det blev ikke saat. Jeg skal vel indrømme, at der kan være Bestemmelser i Landbolovgivning, som kunne misbruges, saaledes at det, der sker, selv om det er i Overensstemmelse med Loven, dog kan blive til Uret for de Paagjældende, og hvis dette var sket i større Omfang, vilde der være en ganske anden Grund til at undersøge dette Forhold. Jeg tror stadig, at saaledes er Forholdet faktisk ikke, jeg tror ikke, at der i de eksisterende Forhold er saadanne grove Ulemper til Stede, som bør afhjælpes, fordi de faktisk stille Folk usikkert i dette Forhold, og mere usikkert, end Samfundet maatte ønske det. Jeg har sagt i Folkethinget, og jeg gjentaager det her, at jeg mener, at i de faktiske Forhold er der ikke noget rigtigt Grundlag til at lavgive i den Retning, som man her har ønsket det. Iøvrigt kan jeg henholde mig til min tidligere Stilling overfor Lovforslaget.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Steffensen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Rosenørn: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer, og jeg skal med et Par Ord begrundede dette. Kontrakterne mellem Eier og Leier rundt om i Landet ere i allerhøjeste Grad forskellige. Som Følge deraf finder